

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De ordine genu flectendi, sedendi, & standi in Missa priuata, & solemnī.
XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

52 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. XVI.

riæ facilè mandarentur. quod de Canone præfertim intellige: qui sine cul- pa graui non potest altè totus legi. Ita Doctores communiter.

2 Sacerdos autem maximè curare debet, ut ea quæ clara voce dicenda sunt, distinctè & appositè proferat, non admodum festinanter, ut aduertere posít quæ legit; nec nimis morosè, ne audientes tædio afficiat: neque etiam voce nimis elata, ne perturbet alios, qui fortasse in eadem Ecclesia tunc temporis celebrant; neque tam submissa, ut à circumstantibus audiri non posít, sed mediocri & graui, quæ & devotionem moueat, & audientibus ita sit accommodata, ut que leguntur, intelligent. Quæ verò secrète dicenda sunt, ita pronuntiet, ut & ipsem se audiat, & à circumstantibus non audiatur.

Non eget commentario, sed monitione. Primò, ne clara voce dicantur ea prima verba, *Memento Domine famulorum*, &c. Secundò, ne secretas alias Orationes addat Celebrans, nisi ad summum quasdam iacularias, & breues, ut, *Adoramus*

te Christe, &c. quas concedit, seu tolerat sacra Concilij Tridentini Congregatio in Declarat. ad Sessionem viii. gesimam secundam, dummodò prescripsæ in Missali non omittantur. Tertiò, verba consecrationis secretò dicantur.

3 In Missa solemnii clara voce à Celebrante dicuntur, quando intonatur *Gloria in excelsis*, & *Credo*, *Dominus vobiscum*, *Oremus*, ante *Orationem*, & *Offertorium*, *Præfatio*, *Pater noster*, *Pax Domini*, & *Orationes post Communionem*. Alia quæ in Missa priuata dicuntur clara voce, in Missa solemnii à Celebrante dicuntur submissa voce.

His adde *Orationes ante Epistolam*, quæ item clara voce dicuntur. Chorus autem pro Celebrante cla-

ra voce, & item Ministri supplere videntur. quem ritum refert etiam *Burchardus*.

De ordine genuflectendi, sedendi, & standi in
Missa priuata, & solemnii. XVII.

IN Missa priuata Sacerdos genuflectit quādo legit Euangelium sancti Ioannis, In principio, ad illa verba, Et verbum caro factum est; & in Euangelio Epiphaniae, Cūm natus esset Iesus, ad verba illa, Et procedentes adorauerūt eum. Item in Euangelio Feriae quartæ post Dominicam quartam Quadragesimæ, ad illa verba in fine, Et procedens adorauit eum. Item genuflectit Dominica Palmaram, & in Missis de Cruce ad illa verba in Epistola, In nomine Iesu omne genu flectatur, &c. & quando legitur Passio, ad illa verba, expirauit, vel, emisit spiritum, ut suis locis notatur.

Item

Item genuflectit cùm dicit, *Flectamus genua. Item quando in Quadragesima dicit in Tractu Vers. Adiuua nos Deus, &c. & in omnibus Missis de Spiritu sancto, cùm dicit Vers. Veni sancte Spiritus, reple, &c.* Item quando Sacramentum in Altari discoopertum apparet, genuflectit quoties ante illud transit in medio Altaris: & quandocumque in Ordine Missæ, & in ritu seruando in celebratione Missæ notatur, quod debeat genuflectere.

Prima duo habet Burchardus.

Vsus genua flectendi ortum habet ab antiquis, & habetur expressè 3. Reg. cap. 8. vt omittam gentilios ritus; tum à Christo, *Luc. 22. à sancto Stephano, Act. 7.* Finis illius duplex est, ad orandum, & ad adorandum: ille significatur à S. Ambroſio lib. 6. *Hexaemeron cap. 9.* Flexibile genu, quo Domini mitigatur offensa, ira mulcetur, gratia promouetur. de hoc autem Alcuin. cap. de Paræscene ait: Per hunc habitum corporis mentis humilitatē ostendimus. & Honorius in Gemma lib. 1. cap. 117. Cadimus in terram, ait, vt Christum in carne adoremus; vt item memoremus, nos in Adamo cecidisse, & mole corporis grauari ingemiscamus; & vt lapsum animæ nostræ in via, dum corpore ad terram cadimus, pœnitendo fateamur. Vnde & Raban. lib. 2. de Infir. Cler. cap. 41. Inflexio genuum, inquit, pœnitentia & luctus est indicium. In Liturgia sancti Petri,

pœnitentiam facere, est genuflectere, ut ibi notat Lindan. Quare in primis quinque casibus huius Rubricæ quis non videat, adorationis ergo genuflecti? & item in duobus ultimis erga Spiritum sanctum, & facrosanctam Eucharistiam. In sexto verò, ad *Flectamus genua* oraturi genuflectimus; in septimo ad illa, *Aduiuua nos*, cùm Tractus idem sit ac luctus, vt docuimus supra tit. 10. genuflectimus ad indicandum solemnum luctum, Raban. ubi supra.

Et quamvis Concilium Nicænum Canone 20. in vulgatis exemplar. vel 29. apud Turrianum, statuerit, non genuflectendum in Dominicis, neque tempore Paschali, sed àstantibus orandum esse, ad significandam libertatem, vt ait Rupert. lib. 8. cap. 3. quam Christus sua Resurrectione nobis acquisiuit; tamen non prohibuit adorationes cum genuflexione. quod bene nota pro mox dicendis.

2 Circumstantes autem in Missis priuatis semper genuflectunt, ^h etiam tempore Paschali, ⁱ praterquam dum legitur Euangelium.

Eadem & Burchardus.

^h Etiam tempore Paschali.] Tam ad doctrinam in priuata Missa audiendum, quam ad Orationem & mysteria tremenda, titulo adorationis curvantur genua à populo in tota Missa: nisi dicamus, priuatam Missam audiari, sicut & priuatas fieri preces, etiam

tempore Paschali, genibus flexis, quo modo orauit sanctus Paulus in littore Tyri genibus positis, *Act. 20.* paulò ante Pentecosten. non enim ea fuit oratio solemnis, iudice Lorino in eum textum.

ⁱ Praterquam dum legitur Euangelium,] Anastasij Papæ Decreto de

G 3 Conf.

54 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. XVII.

Conf. Dist. I. Apostolica. Sacerdotes, & ceteri omnes ad Euangelium stare debent, ut promptiores se ostendant ad credendum & obediendum Euangelio. Sed antiquior Clemens lib. 2.

Constit. Apost. cap. 61. testatur, Apostolos constituisse, ut etiam laici assurgant ad Euangelium. imò verò & capita nudabantur in Ordine Romano, quod & hodie obseruantur.

3 In Missa solemni Celebrans genuflectit ^k ad omnia supradicta, præterquam ad^l Flectamus genua: & tunc ipse solus stat, Diaconus verò & Subdiaconus, & omnes alij genuflectunt. Ad Versum verò, ^m Adiuua nos Deus, &c. & ad Versum, Veni sancte Spiritus, &c. genuflectit usque ad finem. Item genuflectit in die ⁿ Annuntiationis beatae Mariae, & in tribus Missis Nativitatis Domini, etiam quando cantatur in Choro, Et incarnatus est, &c. Alijs diebus, si sedeat cum cantantur ea verba, non genuflectit, sed ^o caput tantum profunde inclinat: ^p si non sedet, genuflectit.

^k *Ad omnia supradicta.*] Cùm priuatim legit, & iterum, quando publicè dicuntur: sicuti fit ad *V.* Et incarnatus est, &c. in Symbolo priuato & publico, si non sedet Celebrans.

^l *Flectamus genua.*] In Missa priuata ipsam Sacerdos dicit *Flectamus*, & genuflectens exemplo suo docere debet alios. In solemni sufficit, ut Diaconus inuitans populum idem faciat. Sacerdos autem Deum orans regulariter stare debet, qui præ se fert personam Christi stantis, *Act. 7.* & orantis Patrem in cælis, *Amalar. lib. 4. cap. 4.* & *7. Duran. lib. 5. cap. 5.*

^m *Adiuua nos Deus, &c.*] Quæres fortasse hoc loco: Cur in solemni Celebrans genuflectit usque ad finem dictorum Versuum, qui in priuata Missa genuflectere iubetur non nisi ad prima verba? Respondeo, quod in priuata debet Sacerdos commodè posse legere Versum in libro, & ideo sufficit, ut genuflectat ad prima verba: in solemni ea cantat Chorus, neque Celebrans est in alijs tunc occupatus. Genuflectit autem Celebrans utroque

genu in medio Altaris, post lectum à se Euangelium. De Versu *Adiuua nos*, tradit hunc ritum in priuata Missa *Burchardus*.

ⁿ *Annuntiationis beatae Mariae, &c.*] Ut nimirum his diebus maiori cum veneracione adoretur Mysterium articuli & Festi propriissimum. Ante Radulphum Romani numquam ad hæc verba, *Et incarnatus est*, genuflectebant, *Prop. 23.* sed ritum tamen tradit huius genuflexionis in omnibus Missis *Honor. in Gemma lib. 1. cap. 118.*

^o *Caput tantum profundè inclinat.*] Quia iam genuflexit, quando submissa voce cum ministris ad Altare Symbolum recitauit; caput autem inclinat apertum. Idem præstare debent ministri qui cum Celebrante sedent.

^p *Si non sedet, genuflectit.*] Scilicet in superioris Altaris gradu. Neque verò stare conuenit ad verba tantæ Filij Dei humilitatis: sedere potius conuenit quam stare; quia sedendo, addita capitinis profunda inclinatione, conseruatur & minoraatur homo.

^q *Mini-*

4 *Ministri semper genuflectunt cum Celebrante, praterquam q. Subdiaconus tenens librum ad Euangelium, & Acolythi tenentes candelabra, qui tunc non genuflectunt. Et cum Diaconus cantat illa verba, ad quae est genuflectendum, ipse versus librum, Celebrans & omnes alij versus Altare genuflectunt.*

q *Subdiaconus, &c.*] In hoc casu se gerunt, ac si ille marmoreum esset legile, & Acolythi marmorea candelabra; neque textus Euangelicus demitti debet, neque lumen illius, ut ita dicam, humiliari, Ca-

rimonial. Episcop. libro primo cap. 10.
& sequent.

r *Ipse versus librum.*] Ne videatur recedere à libro, in quo legere sequentia debet. alij versus Altare, ubi est Crux, cui debetur adoratio.

s *In Choro genuflectitur ab ijs qui non sunt Prælati, ad Confessionem cum suo Psalmo. In Missis autem Feriarum Aduentus, Quadragesima, Quatuor Temporum, & Vigiliarum quæ ieunantur, ac in Missis Defunctorum, genuflectunt omnes, etiam ad Orationes, & dicto per Celebrantem Sanctus, usque ad Pax Domini, & ad Orationes post Communionem, & super populum, excepta y Vigilia Paschæ & Pentecostes, ac Nativitatis Domini. Et similiter ab omnibus genuflectitur z quando eleunatur Sacramentum.*

f *Ad Confessionem.*] Diximus enim suprà, genuflexionem esse indicium pœnitentiae, cum Rabano. Prælati vero stant, ob eorum dignitates, Abbatæ, & Protonotarij, & ij nempe, qui vti possunt Rochetto, si sæculares sint, & ijs digniores; sicut etiam Canonici, quando sunt parati, alias non, Cerim. Episc. lib. 2. cap. 8. De genuflexione ad Confessionem idem ferè docet Burchard. Cantores autem, si tunc cantant Introitum, non genuflectunt, quia stare debent ad Lectorile.

t *Feriarum Aduentus, &c.*] De Orationibus in Quadragesima, docet Microl. cap. 50. eadem est ratio in Adventu, & diebus ieuniorum, ut diximus suprà sit. 15. num. 2. Item in Missis Defunctorum, ad luctum, ex Rabano, indicandum. Omnes autem genuflectunt ad unum.

u *Ad Pax Domini.*] Si enim danda est Pax, à Clero stante est danda, Cerimon. Episcop. libro 1. cap. 24. Sed & Pax Domini in hoc loco Missæ, Resurrectionem Christi significat, Innocentius III. libro 6. cap. 4. ob quam standum est, ut in Dominicis, & tempore Paschali.

x *Ad Orationes post Communionem.*] Quia eiusdem rationis sunt cum primis quæ dicuntur ante Epistolam, Microl. cap. 19.

y *Vigilia Paschæ, &c.*] Hæ Vigiliae sunt Festiæ & solemnes, per modum Festi Duplicis celebratae, praterquam, quod Vigiliae Paschæ & Pentecostes ad Paschale tempus attinent, quo stantes oramus, qua eadem ratione, his etiam additæ. Quatuor Tempora Pentecostes.

z *Quando eleunatur Sacramentum.*] Tradunt.

56 Comment. in Rubr. Missalis. Pars I. Tit. XVII.

Tradunt Honor. III. de Celeb. Miss. cap. Sane. & Chrysost. apud Duran. lib. 2. cap. 40. quia adoramus Christum in Sacramento, & genuflectimus in expiationem blasphemiae Iudeorum, qui dicebant flexo genu, Ave Rex Iudeorum. lege Turrecrem. in can. Quoniam. de Consecr. Distinct. 3. Ab omnibus autem initio Canonis genuflectitur, Cerimon. Episc. lib. 2. cap. 8.

Dubitant non pauci in prædictis casibus, quando unicum genu, & quando duo genua sunt flectenda. Et Celebrans quidem in Missa priuata, iuxta usum communissimum, ab initio ad finem usque unico tantum genu debet genuflectere, ut facilius surgat; in Missa item solemni, ad ea omnia que sunt communia priuatae Missæ: duobus autem genuflectere debet in Missa solemni ad prædicta que à Choro cantantur; & regulariter, quando cum aliqua morula in prædictis est genuflectendum, & quasi orandum.

Ministri vero intra Missam ea-

dem seruare debent quæ facit Celebrans, ut expeditius illi ministrarent. ad Fletamus genua ambo bus genuflectant.

Subdiaconus patenam tenens non tenetur genuflectere toties quoties Celebrans; quia non illi tunc ministrat ut Diaconus, qui est illi à latere proprius minister. semper autem genuflectit cum eo eidem vicinus.

Alij de Clero à consecratione usque ad communionem duo genua flectere debent, cum transeunt ante Altare; & item, quando patet Sacramentum in Altari: quod etiam faciunt Cardinales in Cappella Papæ. duo quoque ad Fletamus genua, ad Confessionem, Orationes ieiuniorum, Versus, &c. de quibus supra, quando cum aliqua morula prescribitur genuflexio ratione cantus vel actionis longioris.

De Missa coram Sacramento in Altari exposito, & genuflexionibus occasu debitum, dicemus in proprio capitulo, seu titulo.

6 In Missa item solemni Celebrans medius inter Diaconum & Subdiaconum sedere potest à cornu Epistole iuxta Altare, cum cantatur Kyrie eleison, Gloria in excelsis, & Credo: alio tempore stat ad Altare, vel genuflectit, ut supra.

Possunt etiam sedere, dum cantatur Epistola & Graduale, si datur tempus, ex Decreto sacræ Rituum Congregationis relato ab Alcocer in suo Cerimo-

niali. & semper sedent cooperato capite. Latus Epistolæ congruit, à qua parte est credentia; & vt cedat latus Evangelij Episcopo sedenti, si adsit.

7 In Choro sedent quando Celebrans sedet, & præterea dum cantantur Epistola, & Prophetæ, Graduale, Tractus vel Alleluia cum Versu ac Sequentia, & ab Offertorio usque ad incensationem Chori, & si non incensatur, usque ad Praefationem: & ad Antiphonam que dicitur Communio. Ad alias tant, vel genuflectunt, ut supra.

Eadem

Eadem Burchard. in Ordine Missæ.
a Dum cantantur Epistola, &c.]
Sedetur ad Epistolam, Ambrosius in
Epistola ad Cor. vt maiori deinde re-
uerentia assurgamus ad Euangelium,
Rupertus lib. 2. cap. 32. Anima quo-
que ad doctrinam sedendo fit sapien-
tior. Qui verò non attendunt ijs quæ
leguntur, venialiter saltem peccant,
Suar. lib. 4. de Hor. Can. cap. 12. nn. 20.
Acolyti verò nequaquam sedeant ad
Epistolam; & quando sedent vnâ cum
Celebrante, sedeant super Altaris gra-
du in cornu Epistolæ, facie versa ad
Celebrantem, non ad populum.

b Ad incensationem Chori.] Incen-
sum enim adoletur stanti, Cærim. Epi-
scop. lib. 1. cap. 23. Et hic simul ad-
uerte, quod, dum oblata incen-
santur, adhuc in Choro sedent, Cæ-
rim. Episc. ibidem. Vellent aliqui tam-
en, quod Clerus staret ad incensa-
tionem Crucis, sicuti stat ad incensa-
tionem Episcopi: sed Episcopo stante,
stat etiam Chorus; & hæc est propria
causa, non autem incensatio eiusdem.
Vnde, quia Papa sedet dum incensa-
tur, non assurgunt Cardinales, nisi Pa-
pa incensato.

c Quæ dicitur Communio.] Non
enim, vt aliâs, cantatur hæc Anti-
phona, dum populus communicatur;
quo casu, ob reuerentiam sanctissi-
mo Sacramento exhibendam, stan-
dum esset; sed cantatur post Commu-
nionem Sacerdotis, dum ablutionem
sumit, quando neque ratio est genu-
flectendi, neque standi. ergo sedeant.
Quamquam monet adhuc Cærimon.
Episcop. lib. 2. cap. 8. vt Communio
cantetur immediatè post Agnus Dei.
quod si accidat fieri, facta commu-

nione celebrantis & aliorum, eo ca-
su sedetur.

d Ad alia stant.] Quænam sunt
hæc alia ad quæ stare Clerus iubetur?
nimirum Primò ad Introitum, Al-
cuin. cap. Quid significant vestimen-
ta; quo excitantur operarij Christi,
& inuitantur ad opus, Amalar. lib. 2.
cap. 5. hoc est ad Sacrificium, ad
quod ingreditur Sacerdos, opus ve-
rè summum.

Item ad Orationem, exceptis die-
bus ieiuniorum, vt suprà, quibus ge-
nufleñimus.

Item ad Euangelium, ratione suprà
allata cum Decreto Anastasij hoc tit.
num. 2.

Item ad Præfationem, in qua sta-
mus, vt sursum corda & corpora simul
habeamus; nec genuflectimus, nisi
initio sacri Canonis, Cærimon. Episc.
lib. 2. cap. 8. vt suprà dictum est.

Item statim deposito Calice stan-
dum erit; quia, hoc eodem tit. num. 5.
genufleñtere debemus in diebus ieiuni-
orū usque ad Pax Domini. Ergo
Regula erit, quod in Festis stare de-
bemus post eleuationem Sacramenti
usque ad Antiphonam, quæ dicitur
Communio, ad quam sedetur.

Item ad Orationem post Commu-
nionem, quæ rationis eiusdem est
cum prima ante Epistolam, vt pluries
diximus.

Standum præterea erit usque ad fi-
nem Missæ; quia neque sedere, neque
genufleñtere iubemur.

Stare autem solemnitatem signifi-
cat, sicut genufleñtere, vt diximus,
mærorem, & luctum.

Denique à laicis etiam prædictæ Re-
gulae seruari possunt in Missâ solemni.